РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 156/2012 НА КОМИСИЯТА

от 22 февруари 2012 година

за изменение на приложения I—IV към Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([1]), и по-специално член 74, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В приложение I към Регламент (ЕО) № 44/2001 са изброени правилата за национална компетентност, посочени в член 3, параграф 2 и член 4, параграф 2 от същия регламент. Приложение II съдържа списък на съдилищата или компетентните органи на държавите-членки, които са компетентни да разглеждат молбите за декларация за изпълняемост. В приложение III са изброени съдилищата, пред които могат да се подават жалбите срещу решения относно декларации за изпълняемост, а в приложение IV — процедурите за касационно обжалване на такива решения.

(2) Приложения I, II и III към Регламент (ЕО) № 44/2001 са изменяни многократно, за последен път с Регламент (ЕС) № 416/2010 на Комисията ([2]), с цел да бъдат актуализирани правилата за национална компетентност и списъците на съдилищата или компетентните органи.

(3) Държавите-членки уведомиха Комисията за допълнителни изменения на списъците в приложения I, II и IV. Освен това, отнасящият се за Исландия запис в приложения III и IV следва да бъде заличен, тъй като Исландия не е държава-членка. Ето защо е уместно да се публикуват консолидирани версии на списъците в тези приложения.

(4) По силата на член 2 от Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([3]) съгласно международното право настоящият регламент следва да се прилага към отношенията между Европейския съюз и Дания.

(5) Съгласно член 2, параграф 2, букви ж)—й) от посоченото споразумение отнасящите се за Дания записи следва да бъдат възпроизведени в приложения I—IV.

(6) Предвид изложеното Регламент (ЕО) № 44/2001 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложения I—IV към Регламент (ЕО) № 44/2001 се заменят с текста в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 22 февруари 2012 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

([1]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 119, 13.5.2010 г., стр. 7.
([3]) ОВ L 299, 16.11.2005 г., стр. 62.

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Правила за компетентност, посочени в член 3, параграф 2 и член 4, параграф 2

— в Белгия: членове 5—14 от Закона от 16 юли 2004 г. за международното частно право,

— в България: член 4, алинея 1, точка 2 от Кодекса на международното частно право,

— в Чешката република: член 86 от Закон № 99/1963 Сб., Граждански процесуален кодекс (*občanský soudní řád*), както е изменен,

— в Дания: член 246, параграфи 2 и 3 от Закона за гражданското съдопроизводство (*Lov om rettens pleje*),

— в Германия: член 23 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozeßordnung*),

— в Естония: член 86 от Гражданския процесуален кодекс (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),

— в Гърция: член 40 от Гражданския процесуален кодекс (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

— във Франция: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),

— в Ирландия: разпоредбите, които позволяват компетентността да се определи на основание обстоятелството, че документът за образуване на производството е бил връчен на ответника при временното му пребиваване в Ирландия,

— в Италия: членове 3 и 4 от Закон № 218 от 31 май 1995 г.,

— в Кипър: член 21, параграф 2 от Закон за съдилищата № 14 от 1960 г., както е изменен,

— в Латвия: член 27 и член 28, параграфи 3, 5, 6 и 9 от Гражданския процесуален закон (*Civilprocesa likums*),

— в Литва: член 31 от Гражданския процесуален кодекс (*Civilinio proceso kodeksas*),

— в Люксембург: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),

— в Унгария: член 57 от Наредба-закон № 13 от 1979 г. за международното частно право (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

— в Малта: членове 742, 743 и 744 от Кодекс за организационното устройство и гражданския процес — глава 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*) и член 549 от Търговския кодекс — глава 13 (*Kodiċi tal-kummerċ — Kap. 13*),

— в Австрия: член 99 от Закона за компетентността на съдилищата (*Jurisdiktionsnorm*),

— в Полша: член 1103, параграф 4 от Гражданския процесуален кодекс (*Kodeks postępowania cywilnego*),

— в Португалия: член 65, параграф 1, буква b) от Гражданския процесуален кодекс (*Código de Processo Civil*), доколкото той може да обхваща основания за прекомерна компетентност, като например съдилищата по местонахождение на клона, представителството или друг вид установяване (щом се намира в Португалия), когато страната, срещу която се води делото, е централното управление (щом се намира в чужбина), и член 10 от Кодекса на производството по трудови спорове (*Código de Processo do Trabalho*), доколкото той може да обхваща основания за прекомерна компетентност, като например съдилищата по местожителството на ищеца при производства във връзка с индивидуални трудови договори, заведени от работник или служител срещу работодател,

— в Румъния: членове 148—157 от Закон № 105/1992 за отношенията, уреждани от международното частно право,

— в Словения: член 48, параграф 2 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 47, параграф 2 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*), както и член 58 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 59 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*),

— в Словакия: членове 37—37е от Закон № 97/1963 относно международното частно право и процедурния правилник, свързан с него,

— във Финландия: глава 10, член 18, параграф 1, първа и втора алинея от Кодекса за съдопроизводството (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

— в Швеция: глава 10, член 3, първа алинея, първо изречение от Кодекса за съдопроизводството (*rättegångsbalken*),

— в Обединеното кралство: разпоредбите, които позволяват компетентността да се определи на основание:

а) обстоятелството, че документът за образуване на производството е бил връчен на ответника при временното му пребиваване в Обединеното кралство; или

б) наличието в Обединеното кралство на имущество, което принадлежи на ответника; или

в) наложени запор или възбрана от страна на ищеца върху имущество, което се намира в Обединеното кралство.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Съдилищата или компетентните органи, пред които може да се подаде молбата, посочена в член 39, са следните:

— в Белгия: „*tribunal de première instance*“ или „*rechtbank van eerste aanleg*“, или „*erstinstanzliches Gericht*“,

— в България: „*окръжният съд*“,

— в Чешката република: „*okresní soud*“ или „*soudní exekutor*“,

— в Дания: „*byret*“,

— в Германия:

а) председателят на отделение в „*Landgericht*“,

б) нотариус в производство по деклариране на изпълняемостта на автентичен документ,

— в Естония: „*maakohus*“,

— в Гърция: „*Μονομελές Πρωτοδικείο*“,

— в Испания: „*Juzgado de Primera Instancia*“,

— във Франция:

а) „*greffier en chef du tribunal de grande instance*“,

б) „*président de la chambre départementale des notaires*“ по молба за декларация за изпълняемост на нотариално заверен документ,

— в Ирландия: „*High Court*“,

— в Италия: „*corte d'appello*“,

— в Кипър: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“, а в случай на решение за издръжка — „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,

— в Латвия: „*rajona (pilsētas) tiesa*“,

— в Литва: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

— в Люксембург: председателят на „*tribunal d'arrondissement*“,

— в Унгария: „*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*“, а в Будапеща — „*Budai Központi Kerületi Bíróság*“,

— в Малта: „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*“ или „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“, а в случай на решение за издръжка — „*Reġistratur tal-Qorti*“, сезиран чрез „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*“,

— в Нидерландия: „*voorzieningenrechter van de rechtbank*“,

— в Австрия: „*Bezirksgericht*“,

— в Полша: „*sąd okręgowy*“,

— в Португалия: „*Tribunal de Comarca*“,

— в Румъния: „*Tribunal*“,

— в Словения: „*okrožno sodišče*“,

— в Словакия: „*okresný súd*“,

— във Финландия: „*käräjäoikeus/tingsrätt*“,

— в Швеция: „*Svea hovrätt*“,

— в Обединеното кралство:

а) в Англия и Уелс: „*High Court of Justice*“, а в случай на решение за издръжка — „*Magistrates' Court*“, сезиран чрез „*Secretary of State*“;

б) в Шотландия: „*Court of Session*“, а в случай на решение за издръжка — „*Sheriff Court*“, сезиран чрез „*Scottish Ministers*“;

в) в Северна Ирландия: „*High Court of Justice*“, а в случай на решение за издръжка — „*Magistrates' Court*“, сезиран чрез „*Department of Justice*“;

г) в Гибралтар: „*Supreme Court of Gibraltar*“, а в случай на решение за издръжка — „*Magistrates' Court*“, сезиран чрез „*Attorney General of Gibraltar*“.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Съдилищата, пред които могат да се подават жалбите, посочени в член 43, параграф 2, са следните:

— в Белгия:

а) що се отнася до жалба на ответника — „*tribunal de première instance*“ или „*rechtbank van eerste aanleg*“, или „*erstinstanzliches Gericht*“,

б) що се отнася до жалба на ищеца — „*Cour d'appel*“ или „*hof van beroep*“,

— в България: „*Апелативен съд — София*“,

— в Чешката република: апелативният съд чрез окръжния съд,

— в Дания: „*landsret*“,

— в Германия: „*Oberlandesgericht*“,

— в Естония: „*ringkonnakohus*“,

— в Гърция: „*Εφετείο*“,

— в Испания: „*Juzgado de Primera Instancia*“, който е постановил обжалваното решение, като по жалбата се произнася „*Audiencia Provincial*“,

— във Франция:

а) „*cour d'appel*“ — по решения, с които молбата се уважава,

б) председателят на „*tribunal de grande instance*“ — по решения, с които молбата се отхвърля,

— в Ирландия: „*High Court*“,

— в Италия: „*corte d'appello*“,

— в Кипър: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“, а в случай на решение за издръжка — „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,

— в Латвия: „*Apgabaltiesa*“ чрез „*rajona (pilsētas) tiesa*“,

— в Литва: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

— в Люксембург: „*Cour supérieure de justice*“, заседаващ като въззивна инстанция по гражданскоправни спорове,

— в Унгария: районният съд по седалището на окръжния съд (а в Будапеща — „*Budai Központi Kerületi Bíróság*“); решението по жалбата се постановява от окръжния съд (а в Будапеща — от „*Fővárosi Bíróság*“),

— в Малта: „*Qorti ta' l-Appell*“ в съответствие с производството по обжалване, предвидено в „*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*“, а в случай на решение за издръжка — чрез „*ċitazzjoni*“ пред „*Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“,

— в Нидерландия: „*rechtbank*“,

— в Австрия: „*Landesgericht*“ чрез „*Bezirksgericht*“,

— в Полша: „*sąd apelacyjny*“ чрез „*sąd okręgowy*“,

— в Португалия: компетентният съд е „*Tribunal da Relação*“. По силата на действащото национално законодателство обжалването се извършва чрез жалба до съда, който е постановил обжалваното решение,

— в Румъния: „*Curte de Apel*“,

— в Словения: „*okrožno sodišče*“,

— в Словакия: апелативният съд чрез окръжния съд, чието решение се обжалва,

— във Финландия: „*hovioikeus/hovrätt*“,

— в Швеция: „*Svea hovrätt*“,

— в Обединеното кралство:

а) в Англия и Уелс: „*High Court of Justice*“, а в случай на решение за издръжка — „*Magistrates' Court*“;

б) в Шотландия: „*Court of Session*“, а в случай на решение за издръжка — „*Sheriff Court*“;

в) в Северна Ирландия: „*High Court of Justice*“, а в случай на решение за издръжка — „*Magistrates' Court*“;

г) в Гибралтар: „*Supreme Court of Gibraltar*“, а в случай на решение за издръжка — „*Magistrates' Court*“.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Жалбите, които могат да се подават съгласно член 44, са следните:

— в Белгия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Люксембург и Нидерландия: касационна жалба,

— в България: „*обжалване пред Върховния касационен съд*“,

— в Чешката република: „*dovolání*“ и „*žaloba pro zmatečnost*“,

— в Дания: жалба до „*Højesteret*“ с разрешение от „*Procesbevillingsnævnet*“,

— в Германия: „*Rechtsbeschwerde*“,

— в Естония: „*kassatsioonikaebus*“,

— в Ирландия: касационна жалба пред „*Supreme Court*“,

— в Кипър: жалба пред „*Supreme Court*“,

— в Латвия: касационна жалба пред „*Augstākās tiesas Senātā*“ чрез „*Apgabaltiesā*“,

— в Литва: касационна жалба пред „*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*“,

— в Унгария: „*felülvizsgálati kérelem*“,

— в Малта: не е възможно касационно обжалване пред друг съд; в случай на решение за издръжка — „*Qorti ta' l-Appell*“ в съответствие с производството по обжалване, предвидено в „*kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12*“,

— в Австрия: „*Revisionsrekurs*“,

— в Полша: „*skarga kasacyjna*“,

— в Португалия: касационна жалба,

— в Румъния: „*contestatie in anulare*“ или „*revizuire*“,

— в Словения: жалба пред „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*“,

— в Словакия: „*dovolanie*“,

— във Финландия: жалба пред „*korkein oikeus/högsta domstolen*“,

— в Швеция: жалба пред „*Högsta domstolen*“,

— в Обединеното кралство: еднократна касационна жалба.“